प्रदेशः क्षणमात्रेण सोऽभूत् क्षुभ्यन्निवार्णवः ॥२३८॥
अथ प्राङ्मुखसौवर्णभद्रपीठप्रतिष्ठितः ।
सन्निपत्य प्रकृतिभिर्मातृगुप्तोऽभ्यषिच्यत ॥२३९॥
तस्य विन्ध्यतटव्यूढवक्षसः परिनिर्लुठत् ।
सशब्दमभिषेकाम्बुरेवास्रोत इवाबभौ ॥२४०॥
अथ स्नातानुलिप्ताङ्गसर्वाङ्गामुक्तभूषणं ।
व्यज्ञिपंस्तं राजानं क्रान्तराजासनं प्रजाः ॥२४१॥
अर्थितेन स्वयं त्रातुं विक्रमादित्यभूभुजा ।
निर्दिष्टः स्वसमानस्त्वं शाधि नः पृथिवीमिमं ॥२४२॥
मण्डलानि विलभ्यन्ते यैर्न तेन प्रतिक्षणं ।
मा मंस्था मण्डलं राजन् विलब्धं तदिदं परैः ॥२४३॥
कर्मभिः स्वैरवाप्तस्य जन्मनः पितरो यथा ।
राज्ञा तथान्ये राज्यस्य प्रवृत्तावेव कारणं ॥२४४॥
इत्थं स्थिते परं कश्चित् त्वदीयोऽस्मीति शंसता ।
न नेया भवता राजन् वयमात्मा च लाघवं ॥२४५॥
इति तैस्तथ्यमुक्तोऽपि संस्मरन् स्वामिसत्क्रियां ।
मातृगुप्त महीपालः क्षणमासीत् कृतस्मितः ॥२४६॥
दानेन सुदिनं कुर्वन् नवराज्योर्जितेन सः ।
तत्रैव मङ्गलोदग्रं तदहोनिरवर्तयत् ॥२४७॥